

Arrest

nr. 340 571 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VANDENBROUCKE
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 21 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 augustus 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en zijn advocaat D. VANDENBROUCKE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 13 december 2024, dient dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 8 april 2025 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 27 mei 2025.

1.3. Op 27 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 1 juli 2025 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtoun te zijn. Je bent een moslim van soennitische strekking. Je bent afkomstig uit het dorp Qayoumkhel gelegen in het district Khogyani, provincie Nangarhar. Je woonde er voor je vertrek samen met je paternale oom, zijn vrouw en je broers en zussen.

Je verklaarde dat je op jonge leeftijd verhuisde naar Jalalabad omwille van het werk van je vader. Je vader werkte eerst voor het nationale leger en de laatste drie à vier jaren voor de commando's. Je vader werd via een dreigbrief gevraagd om te stoppen met zijn job en gevraagd zich te melden bij de taliban. Je grootvader werd in elkaar geslagen omwille van deze job. Je vader overleed in 2020 tijdens een gevecht. Na de machtsovername keerde je terug naar Qayoumkhel waar je nog anderhalf tot twee jaar in totaal verbleef voor je definitief vertrek. In de tweede of derde maand van 2022 werd je tegengehouden door de taliban en werd je geslagen omwille van de job van je vader en omdat je je baard had geschoren. In 2022 ging je twee à drie maanden naar Pakistan om er te werken. Tussen 2022 en 2023 vertrok je al eens uit Afghanistan, maar je werd teruggestuurd vanuit Turkije. Je keerde terug naar je dorp Qayoumkhel. Enkele maanden later vertrok je opnieuw uit Afghanistan op aanraden van je paternale oom.

Uit je verklaringen blijkt dat je de tiende of elfde maand van 2023 uit Afghanistan bent gevlucht. Je reisde vervolgens via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk naar België, waar je op 13 december 2024 toekwam. Je diende op 13 december 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Na je vertrek, toen je in Servië was, vernam je van je paternale oom dat de taliban een dreigbrief stuurden voor jou toen je daar nog verbleef.

Ter ondersteuning van je asielrelaas legde je de volgende documenten neer: een kopie van je taskara, de originele dreigbrief aan je vader, de originele dreigbrief aan jou, een foto van jou en je vader, de originele documenten van de job van je vader en de foto's van jou in Afghanistan.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen blijkt dat je jouw land ontvluchtte uit vrees verdere problemen te krijgen met de taliban omwille van de job van je vader en omwille van je verblijf in Europa.

Na grondig onderzoek van je asielrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202208EUAACOIReportAfghanistanTargetingofindividuals.pdf>, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202211Q35EUAACOIQueryResponseAfghanistanupdate1July31October2022.pdf>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/202312COIReportAfghanistanCountryFocusEN.pdf>, de EUAA Country Guidance

Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/202411EUAACOIReportAfghanistanCountryFocus0.pdf>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Echter kunnen er **ernstige twijfels worden geuit bij de tewerkstelling van jouw vader bij het Afghaanse nationale leger en de commando's**. Zo wist je louter dat je vader soldaat was voor het nationale leger en de commando's voor twaalf of dertien jaar, werkte in Kabul in het Almaz bataljon en op missie ging naar Farah en Helmand (CGVS, p. 11-12). Verder had je geen idee hoe je vader bij de commando's kon beginnen en bleef je kennis over zijn takenpakket beperkt tot "vechten" (CGVS, p. 11-12). Ook wist je niet wat de verschillen tussen de job van je vader bij het nationale leger en de commando's waren (CGVS, p. 12). Ook kon je geen enkele gebeurtenis of incident delen van tijdens je vader zijn tewerkstelling (CGVS, p. 12). Je verklaarde enkel dat je vader ooit eens geraakt werd door een kogel tijdens een gevecht en op televisie kwam, maar meer kon je hier niet over zeggen (CGVS, p. 14). Nochtans bleek uit je verklaringen dat je om de drie à vijf dagen contact had met je vader toen hij op zijn werkplaats was waardoor er verwacht kon worden dat je meer kon vertellen over zijn job (CGVS, p. 13). Dergelijke vaag- en onwetendheden doen de nodige twijfels rijzen of jouw vader weldegelijk tewerkgesteld was bij het leger en de commando's.

Je legde daarentegen wel de originele documenten van je vader zijn tewerkstelling neer. Echter was je kennis over de inhoud van de documenten ondermaats. Zo verklaarde je over zijn badge dat het een kaartje was waarop stond dat hij zijn opleiding goed had gevolgd (CGVS, p. 14). De andere kaart, namelijk de toegangsbadge, kende je helemaal niet (CGVS, p. 14). Ook over het certificaat van je vader verklaarde je dat het aantoonde dat hij in het bataljon werkte en waar het werk was (CGVS, p. 15). Echter blijkt dit document een opleidingscertificaat dat zijn werkplaats niet bevestigde. Over een ander opleidingscertificaat had je helemaal geen kennis. Er werd je gevraagd wat er precies allemaal op stond op verschillende documenten en je verklaarde meerdere keren dat je het niet had gelezen (CGVS, p. 14). Je desinteresse in de documenten m.b.t. de job van je vader doen afbreuk aan het profiel van je vader. Er kan namelijk verwacht worden dat wanneer je deze documenten neerlegde in het kader van je asielrelaas je op zijn minst kennis had over de inhoud van deze documenten. Daarenboven bleek dat je tegenstrijdig was met de inhoud van de opleidingscertificaten. Zo verklaarde je dat je vader voor de commando's nooit meer een opleiding diende te volgen aangezien hij al een opleiding voor het leger volgde (CGVS, p. 11). Echter bleek uit de certificaten dat jouw vader specifieke opleidingen kreeg bij de commando's. Dergelijke inconsistentie doet verder afbreuk aan je verklaringen dat je vader tewerkgesteld was bij het nationale leger en de commando's.

Tevens dient er te worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er in Afghanistan sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf). Hierbij moet worden benadrukt dat ook de door jou neergelegde documenten mogelijk vals zijn en volstaat het louter neerleggen van deze documenten op zichzelf niet om het profiel van jouw vader aan te tonen. Aan documenten kan immers slechts bewijswaarde worden toegekend indien deze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen bestaan er ernstige twijfels bij het door jou voorgehouden profiel van je vader. Dit plaatst al een ernstig voorbehoud bij de geloofwaardigheid van je vluchtrelaas. Het CGVS stelde vervolgens ook omwille van volgende redenen vast dat er **geen geloof kan worden gehecht aan je verklaringen over de problemen die jij had omwille van zijn job**.

Zo legde je zowel bij DVZ als tijdens je persoonlijk onderhoud **inconsistente verklaringen af over het persoonlijk contact dat je zou hebben gehad met de taliban**. Je verklaarde bij DVZ namelijk dat je vaak problemen kende met de taliban (vragenlijst CGVS, nr. 5). Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaarde je plotsklaps dat je slechts één keer problemen kende met de taliban (CGVS, p. 15). Hiermee geconfronteerd verklaarde je dat je niks anders vertelde bij DVZ buiten dat je problemen kende omwille van de job van je vader, de taliban dreigbrieven stuurde en je een keer in elkaar werd geslagen (CGVS, p. 19). Dit biedt geen afdoende verklaring aangezien je toen verklaarde dat je vaak in elkaar werd geslagen door de taliban en het een aantal keren gebeurde (vragenlijst CGVS, nr. 5). Daarenboven was je hierover ook inconsistent tijdens je persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde je eerst nooit persoonlijk contact te hebben gehad met de taliban en na de pauze verklaarde je plotsklaps één keer te zijn geslagen door de taliban (CGVS, p. 8-10, 15). Hiermee geconfronteerd verklaarde je dat je van plan was dit te vertellen, maar de protection officer toen net zei dat er pauze werd genomen (CGVS, p. 15). Dit biedt echter geen afdoende verklaring aangezien je meermaals op verschillende manieren werd gevraagd of je nog andere problemen kende in Afghanistan (CGVS, p. 8-10). Dergelijke inconsistenties doen ernstig afbreuk aan de door jou vooropgestelde asielmotieven.

Tevens wist je **geen aannemelijke verklaringen af te leggen over de dreigbrief die de taliban aan jou richtte**. Zo was je niet consistent over wanneer je de informatie vernam dat er een dreigbrief aan je was gericht. Je verklaarde namelijk bij DVZ dat je je oom sprak toen je in België was om te vragen waarom hij je naar België stuurde en hij toen zei dat er een dreigbrief voor je kwam (vragenlijst CGVS, nr. 5). Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaarde je dat je de info over de dreigbrief ontving wanneer je in Servië was (CGVS, p. 17). Hiermee geconfronteerd verklaarde je dat ze het mogelijk verkeerd begrepen en je toen verklaarde dat je het wist sinds je in Europa was (CGVS, p. 20). Dit biedt geen afdoende verklaring aangezien er duidelijk genoteerd staat dat je je oom in België hieromtrent contacteerde.

Ook is het niet aannemelijk dat je oom deze dreigbrief zo lang zou hebben achtergehouden voor jou. Zo dateert de brief van 04/02/1400 (in westerse kalender 24 april 2021). Je vluchtte echter in de tiende of elfde maand van 2023 uit Afghanistan en vernam over de dreigbrief toen je daarna in Servië was (CGVS, p. 8, 17). Het is zeer frappant dat je oom je pas jaren later inlichtte over deze brief terwijl dit één van de voornaamste redenen zou zijn geweest voor je vertrek uit Afghanistan. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan je verklaringen over de dreigbrief die aan jou zou zijn gericht.

Tevens was je kennis over de inhoud van de dreigbrief die aan jou gericht was zeer beperkt. Zo had je geen idee wanneer deze dreigbrief precies bezorgd werd en kende je ook de datum op het document niet (CGVS, p. 17). Verder wist je niet wie de brief ondertekende en hoeveel dagen na de brief je je moest melden bij het districtshuis (CGVS, p. 17). Daarnaast verklaarde je dat er in de dreigbrief stond dat je gevraagd werd voor hen te werken (CGVS, p. 17-18). Echter blijkt nergens uit de brief dat je zou moeten werken voor de taliban. Hiermee geconfronteerd verklaarde je dat het normaal wel op de brief stond en je voor hen moest werken als je uitgenodigd wordt (CGVS, p. 20). Dit biedt geen afdoende verklaring aangezien het niet zo op de dreigbrief staat. Je gebrek aan kennis over de inhoud van de dreigbrief doet ernstig afbreuk aan je asielrelaas.

Ook dient er te worden opgemerkt dat dergelijk document een geringe bewijswaarde heeft gezien de wijdverspreide corruptie en documentenfraude in Afghanistan. Tevens kan dit document makkelijk gefabriceerd worden. Tevens blijkt ook dat er op het document 04/02/1400 (in westerse kalender 24 april 2021) en het jaar 1443 (in westerse kalender 2022) staat genoteerd. Dit zou echter het jaar 1442 moeten zijn geweest. Dergelijke onjuistheden doen verder afbreuk aan de bewijswaarde van het document.

Daarnaast is het **zeer frappant dat je meerdere keren terugkeerde naar je dorp ondanks de problemen die je er kende**. Zo verklaarde je dat je na je verblijf in Pakistan terugkeerde naar je dorp (CGVS, p. 19). Tevens keerde je nog eens terug naar je dorp voor enkele maanden nadat je eerder al eens probeerde te vluchten uit Afghanistan (CGVS, p. 19). Het is zeer vreemd dat je ondanks je eerder probleem met de taliban tot twee keer terugkeerde naar je dorp. Je verklaarde geen geld te hebben en geen andere plek te hebben te wonen (CGVS, p. 19). Er kan verwacht worden als je vreesde voor vervolging je niet terugkeerde naar de plek waar je al eens een probleem kende. Tevens is het frappant dat er niks meer zou zijn gebeurd in de periodes dat je terug in Afghanistan verbleef (CGVS, p. 9-10). Er kan namelijk verwacht worden dat indien de taliban je wouden vatten je in deze periode nog in contact kwam met hen. Jouw beslissingen om terug te keren naar je dorp doen ernstig afbreuk aan je vooropgestelde asielmotieven.

Verder is het **vreemd dat er geruime tijd niks gebeurde na jullie terugkeer naar het dorp na de machtsovername**. Zo kreeg je pas na ongeveer een halfjaar problemen met de taliban omwille van de job van je vader (CGVS, p. 15-16). Nochtans was de taliban in je dorp Qayoumkhel voor de machtsovername al op de hoogte van de tewerkstelling van je vader en waren ze aanwezig in je geboortedorp (CGVS, p. 13). Daarenboven keerde je voor de machtsovername meerdere keren terug naar je dorp (CGVS, p. 13). Ook bij deze bezoeken aan je dorp kende je nog geen problemen ondanks de hoge aanwezigheid van de taliban in je dorp (CGVS, p. 13). Er kan verwacht worden dat indien de taliban ook jou wouden viseren ze reeds eerder naar jou waren gekomen. De plotse problemen met de taliban doen twijfels rijzen bij jouw asielrelaas.

Daarenboven is het **weinig aannemelijk dat de taliban jou nog zou viseren omwille van de tewerkstelling van jouw vader**. Zo overleed je vader reeds in 2020 in een gevecht (CGVS, p. 5). Deze bedreiging voor de taliban kwam hiermee dus te vervallen. Tevens is het zeer opmerkelijk dat de taliban louter jou viseerde en niks ondernam tegen je paternale oom of je broers, waarvan jouw oudste broer amper jonger is dan jou (CGVS, p. 16). Er kan namelijk verwacht worden dat ook zij problemen kenden indien de taliban effectief nog wraak wouden omwille van de tewerkstelling van je vader in het verleden. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan jouw vermeende vrees problemen te (zullen) hebben met de taliban omwille van je vader zijn tewerkstelling.

Daarbij aansluitend is het ook **zeer frappant dat er na je vertrek uit Afghanistan helemaal niks meer gebeurde**. Zo zouden de taliban niks meer hebben ondernomen om je te vinden in Afghanistan (CGVS, p. 9-10). Indien de taliban weldegelijk op zoek waren naar jou kan verwacht worden dat ze zich nog zouden informeren over o.a. je afwezigheid in het dorp bij je familie. Het gebrek aan enige problemen of

gebeurtenissen na je vertrek doen afbreuk aan je vrees verdere problemen te kennen met de taliban in de toekomst.

Omwille van je twijfelachtige verklaringen over de job van je vader en je eigen ongeloofwaardige vervolgingsfeiten kan er geen geloof worden gehecht aan het door jou vooropgestelde asielaanbod.

Wat betreft de dood van je vader moet worden opgemerkt dat deze verklaringen niet zonder meer kunnen worden aangenomen (CGVS, p. 5). Uit voorgaande blijkt immers al dat er zeer ernstige twijfels bestaan bij het door jou voorgehouden profiel van je vader. Je legt daarnaast ook geen enkel bewijsstuk neer dat zijn overlijden, laat staan de omstandigheden van zijn overlijden kan aantonen. Zelfs indien je vader zou zijn overleden, kan hieruit niet worden opgemaakt dat jij hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Het komt jou toe om een persoonsgerichte vrees aan te tonen. Je blijft hier echter in gebreke.

Ook betreft de dreigbrief die je vader kreeg en de problemen die je grootvader kende omwille van je vader zijn tewerkstelling moet worden opgemerkt dat deze verklaringen niet zonder meer kunnen worden aangenomen (CGVS, p. 18). In de dreigbrief wordt namelijk vermeld dat je vader moet stoppen met zijn job en zich moet melden bij de taliban terwijl er ernstige twijfels zijn bij het door jou vooropgestelde profiel van je vader (CGVS, p. 18). Ook de problemen die je grootvader kende zijn hieraan gelinkt (CGVS, p. 18). Tevens dient er te worden opgemerkt dat dergelijke dreigbrief op eenvoudige wijze kan worden gefabriceerd. Zelfs indien je vader en grootvader problemen zouden hebben gekend in het verleden, kan hieruit niet worden opgemaakt dat jij hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Het komt jou toe om een persoonsgerichte vrees aan te tonen. Je blijft hier echter in gebreke.

Daarnaast kan er **geen geloof worden gehecht aan je problemen met de taliban omdat je je baard had geschoren**. Hierboven bleek namelijk reeds dat er geen geloof kan worden gehecht aan je vermeende confrontatie met de taliban in je dorp omwille van je inconsistente verklaringen hieromtrent. Aangezien je beide redenen koppelde aan deze confrontatie kan er ook geen geloof meer worden gehecht aan je problemen omwille van het scheren van je baard (CGVS, p. 15).

Verder maakte je niet aannemelijk dat je alsnog problemen zou krijgen bij terugkeer naar Afghanistan omwille van je baard. Er mag redelijkerwijs van jou worden verwacht dat je je bij terugkeer kunt aanpassen aan de geldende normen op dit vlak in Afghanistan. Uit je verklaringen blijkt dat je je in het verleden ook conformeerde om problemen te vermijden (CGVS, p. 18). Tevens bleek dat je louter omwille van esthetische redenen geen baard wou laten groeien en niet omwille van zaken die fundamenteel zijn voor je morele integriteit (CGVS, p. 18-19). Nergens blijkt dat een aanpassing op dit vlak voor jou onoverkomelijk zou zijn.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kom je niet in aanmerking voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus conform art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en**

individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de **SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad** van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui,

hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze

geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat je gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde geruime periode in je dorp Qayoumkhel verbleef en ongeveer zeven jaar naar de madrasa bent geweest (CGVS, p. 5-6).

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, district Khogyani, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar je het hebt over de hoge aanwezigheid van de taliban in je dorp (CGVS, p. 13). Tevens verbleef je ook na de machtsovername nog een geruime periode in Afghanistan (CGVS, p. 5). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden je volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij je vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van minder dan één jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je hebt ook nog een netwerk in je regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat (CGVS, p. 7), dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar je land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en

geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Je haalde hieromtrent namelijk louter aan dat je beschuldigd zal worden en verdere problemen zou krijgen omwille van je verblijf in een ongelovig land zonder dit verder te concretiseren (CGVS, p. 20).

De door jou neergelegde documenten, namelijk een kopie van je taskara, de originele dreigbrief aan je vader, de originele dreigbrief aan jou, een foto van jou en je vader, de originele documenten van de job van je vader en de foto's van jou in Afghanistan, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

Je taskara toont hoogstens je identiteit aan. De dreigbrief aan je vader, de dreigbrief aan jou en de documenten van de job van je vader werden hierboven reeds besproken. De foto van jou en je vader toont louter aan dat deze personen op de foto staan, maar jouw aanwezigheid kan hier niet uit worden opgemaakt gezien het verschil met je huidige leeftijd. De foto's van jou in Afghanistan tonen louter aan dat je samen met andere personen op de foto staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker volhardt erin dat hij de waarheid heeft verteld. Hij citeert uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 13 mei 2011 met nr. 61.417 en benadrukt dat het verzwijgen van een deel van het relaas en het afleggen van bedrieglijke verklaringen op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren.

Verder verwijt hij de commissaris-generaal onvoldoende rekening gehouden te hebben met zijn jonge leeftijd en wijst hij op rechtspraak van de Raad dienaangaande. Hij voert aan dat zijn familie voor hem beslist heeft dat hij Afghanistan moest verlaten en dat een minderjarige deze beslissing niet zelf kan maken.

De weerhouden tegenstrijdigheden zijn volgens hem niet zwaarwichtig genoeg om af te leiden dat zijn relaas weinig aannemelijk is. In zoverre er sprake zou zijn van inconsistenties, raken die volgens hem niet aan de kern van zijn asielaas. Hij stelt dat hij Afghanistan verlaten heeft toen hij slechts vijftien jaar oud was en dat van hem niet verwacht kan worden dat hij zich gedraagt, handelt en reageert als een volwassene. Hij meent dat het hem, gelet op zijn jonge leeftijd, niet kwalijk genomen kan worden dat hij eerder op naïeve wijze tewerk gegaan is. Hij erkent dat hij geen gedetailleerde informatie kan geven en dat hij enkel kan meedelen wat hij – vaak uit tweede hand – vernomen heeft. Hij werpt op dat hij de nodige inspanningen zal leveren om bijkomende documenten te bekomen. Hij verwijt de commissaris-generaal veel eigen interpretaties van de feiten te maken, zonder dat die gesteund zijn op objectieve informatie. Hij ziet niet in waarom er getwijfeld wordt aan het overlijden van zijn vader en hoe hij dit zou kunnen bewijzen. Hij wijst erop dat hij originele stukken aangaande de tewerkstelling van zijn vader voorgelegd heeft. Volgens hem heeft de commissaris-generaal bij het in twijfel trekken van de authenticiteit van deze documenten onvoldoende rekening gehouden met zijn profiel als niet-begeleide minderjarige. Daarnaast voert hij aan dat de documenten niet op een correcte manier op hun authenticiteit gecontroleerd werden en verwijst hij hiervoor naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Hij bevestigt dat hij geen gedetailleerde informatie kan geven over het beroep van zijn vader, maar benadrukt dat hij slechts twaalf jaar was toen zijn vader overleed en tijdens zijn bezoeken nog jonger was. Hij volgt de commissaris-generaal niet waar zij stelt dat zijn familie in Afghanistan verblijft zonder problemen. Zolang er geen "volwassen" mannen in huis zijn, laten de taliban de familie volgens hem met rust.

Verzoeker wijst vervolgens op zijn risicoprofiel, gebaseerd op het werk van zijn vader en verwijst in dit verband naar de beleidsnota van het CGVS. Hij stelt dat de taliban geen actoren van bescherming zijn en er geen intern vestigingsalternatief voorhanden is.

Hij vervolgt dat hij beschouwd moet worden als behorende tot de groep van verwesterde Afghanen. Hij geeft hieromtrent een uitgebreide theoretische uiteenzetting en wijst erop dat hij omwille van zijn jonge leeftijd, het doorbrengen van zijn puberteit in België en zijn blootstelling aan de Belgische samenleving via school en zijn verblijf in het opvangcentrum erg beïnvloedbaar is en er kan worden aangenomen dat hij zich onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen gemaakt heeft, die hij niet steeds zal kunnen verbergen. Hij wijst bovendien op zijn afkomst uit een ruraal en conservatief milieu in de provincie Nangarhar. Hij meent dat er ook rekening moet worden gehouden met de onduidelijkheden wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben. Ook het hoger belang van het kind dient volgens hem te primeren. Hij meent dat vastgesteld moet worden dat het nodige sociaal netwerk in Afghanistan ontbreekt en dat dit minstens niet in staat is om hem de nodige bescherming te bieden.

Hij beroept zich verder op het voordeel van de twijfel.

Ondergeschikt gaat hij in op de subsidiaire beschermingsstatus en wijst hij op de problematische veiligheidssituatie en de humanitaire situatie in Afghanistan, waarbij hij verschillende rapporten aanhaalt en bespreekt. Volgens hem kan de veiligheid van burgers er niet gegarandeerd worden en maakt een terugkeer een schending uit van artikel 3 van het EVRM. Hij stelt dat hij een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van het willekeurig geweld omdat de gehele provincie Nangarhar als gevaarlijk beschouwd dient te worden. Hij meent dat Nangarhar, in weerwil tot de beoordeling van de commissaris-generaal, als zeer onveilig is. Hij verwijt de commissaris-generaal geen concrete analyse gemaakt te hebben van zijn district en beroept zich op het reisadvies dat geldt voor Afghanistan. Op basis van de beschikbare informatie valt het volgens hem voorlopig niet uit te sluiten dat de taliban verantwoordelijk zijn voor de precaire socio-economische en humanitaire situatie. Met betrekking tot zijn individuele elementen benadrukt hij afkomstig te zijn uit het betwist gebied Nangarhar, stelt hij dat hij slechts beperkte scholing heeft gekregen en dat hij al meerdere jaren afwezig is uit Afghanistan. Hij meent niet over voldoende maturiteit te beschikken om bij terugkeer naar Afghanistan de gevaarlijke situaties naar behoren in te schatten.

3. Nieuwe stukken

Op 14 januari 2026 maakt verzoeker een aanvullende nota over, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij volgende nieuwe stukken worden gevoegd:

- Brief vriend N. (+ paspoort);
- Brief A.C.;
- Brief H.T.;
- Brief C.L.;
- Brief K.V.;
- Brief verzoeker;
- Brief voogd;
- Brief 2 K.V.;
- Fotoreportage;
- Stukken m.b.t. OKAN – onderwijs.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd te worden door de taliban omwille van zijn vaders tewerkstelling en omwille van zijn verblijf in Europa (NPO, p. 8, 20).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Er kunnen ernstige twijfels geuit worden bij de tewerkstelling van verzoekers vader bij het Afghaanse nationale leger en de commando's gezien (a) verzoekers verklaringen gekenmerkt worden door verschillende vaag- en onwetendheden; (b) verzoekers kennis over de inhoud van zijn vaders originele tewerkstellingsdocumenten ondermaats is; (c) verzoekers verklaringen tegenstrijdig zijn met de inhoud van de opleidingscertificaten; (d) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Afghanistan sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude, waardoor het louter neerleggen van zijn vaders tewerkstellingsdocumenten op zichzelf niet volstaat om zijn vaders profiel aan te tonen;
- ii) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen over de problemen die hij had omwille van zijn vaders job daar (a) hij zowel bij de DVZ als bij het CGVS inconsistente verklaringen afgelegd heeft over het persoonlijk contact dat hij met de taliban zou gehad hebben; (b) hij geen aannemelijke verklaringen aflegt over de dreigbrief die de taliban aan hem richtten en zijn kennis over de inhoud ervan zeer beperkt is; (c) het zeer frappant is dat hij meerdere keren terugkeerde naar zijn dorp ondanks de problemen die hij erkende; (d) het vreemd is dat er geruime tijd niks gebeurde na zijn terugkeer naar het dorp na de machtsovername; (e) het weinig aannemelijk is dat de taliban hem nog zouden videren omwille van zijn vaders tewerkstelling, gezien hij stelt dat zijn vader reeds in 2020 overleed; (f) het zeer opmerkelijk is dat de taliban louter hem viseerden en niks ondernamen tegen zijn paternale oom of broers; (g) het frappant is dat er na zijn vertrek uit Afghanistan niks meer gebeurd is;

iii) Verzoekers verklaringen over de dood van zijn vader kunnen niet zonder meer worden aangenomen omdat (a) er al zeer ernstige twijfels bestaan bij het voorgehouden profiel van zijn vader; (b) hij geen enkel bewijsstuk neerlegt dat zijn vaders overlijden of de omstandigheden ervan kan aantonen;

iv) Verzoekers verklaringen over de dreigbrief die zijn vader kreeg en de problemen die zijn grootvader kende omwille van zijn vaders tewerkstelling, zijn niet aannemelijk gezien (a) in de dreigbrief wordt gesteld dat zijn vader zijn job moest stopzetten en zich moest melden bij de taliban, terwijl er reeds ernstige twijfels bestaan over zijn vaders voorgehouden profiel; (b) de problemen die zijn grootvader zou hebben gekend louter hieraan gelinkt worden; (c) een dergelijke dreigbrief op eenvoudige wijze kan worden gefabriceerd; (d) zelfs indien zijn vader en grootvader in het verleden problemen zouden hebben gekend, hieruit niet kan worden afgeleid dat hij hierdoor zelf een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren;

v) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen over zijn problemen met de taliban omwille van het scheren van zijn baard daar (a) reeds werd vastgesteld dat zijn vermeende confrontatie met de taliban in het dorp ongeloofwaardig is vanwege zijn inconsistente verklaringen dienaangaande; (b) hij niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou ondervinden omwille van zijn baard, nu redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich aanpast aan de geldende regels in Afghanistan;

vi) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft waardoor hij het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zullen viseren bij een terugkeer en daarnaast volstaat het niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich ertoe te stellen dat de geloofwaardigheid van zijn relaas vaststaat en tracht hij zijn onwetendheid en inconsistenties louter te vergoelijken door zijn jonge leeftijd.

4.3.4. Verzoeker heeft verschillende documenten neergelegd ter staving van zijn vluchtrelaas. Uit wat volgt blijkt dat die documenten geen voldoende bewijskrachtige en overtuigende elementen vormen die aannemelijk maken dat hij riskeert om in Afghanistan te worden vervolgd omwille van de voormalige tewerkstelling van zijn vader.

4.3.4.1. Om de tewerkstelling bij het Afghaanse nationale leger en de commando's aan te tonen, legt verzoeker twee opleidingscertificaten, een appreciatiecertificaat, zijn vaders werk- en toegangsbadge en een kaartje met regels voor de commando's neer (AD CGVS, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 5; NPO, p. 10-11).

Hoewel de documenten aangaande zijn vaders tewerkstelling originelen zijn, blijkt uit de informatie zoals die wordt weergegeven in de bestreden beslissing, dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten relatieve bewijswaarde hebben, gezien ze kunnen en worden nagemaakt en dat dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, heeft de commissaris-generaal zijn documenten niet zonder meer ter zijde geschoven zonder grondig onderzoek en enkel omwille van de hoge corruptiegraad in Afghanistan. Die documenten werden aan een inhoudelijk onderzoek onderworpen, waarna door de commissaris-generaal wordt ingegaan op de bewijswaarde ervan. Verzoekers verklaringen stroken niet met de inhoud van de documenten, wat de bewijswaarde ervan uiterst relativeert. Volgens verzoeker diende zijn vader geen bijkomende opleiding meer te volgen voor de commando's aangezien hij reeds een legeropleiding had gevolgd (NPO, p. 11), terwijl volgens de twee opleidingscertificaten zijn vader wel degelijk specifieke opleidingen volgde bij de commando's (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, NPO, p. 11). Ook verzoekers kennis over de inhoud van de documenten is ondermaats. Hij is niet in staat om zijn vaders werk- en toegangsbadge en het kaartje met de regels voor de commando's correct aan te duiden, hij verklaart slechts dat hij denkt dat het uitgaat van het nationale leger en stelt ten onrechte dat één van de kaarten bevestigt dat zijn vader zijn opleiding goed gevolgd heeft. Verder weet hij niet wat er op staat, noch waarom zijn vader deze gekregen heeft (NPO, p. 10-11, 14; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5). Ook over het certificaat van zijn vader geeft hij een onjuiste uitleg door te stellen dat dit document aantoonde dat zijn vader in een bataljon werkte en waar zijn werkplaats zich bevond, terwijl het in werkelijkheid een opleidingscertificaat betreft (NPO, p. 11, 15; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5). Over het ander opleidingscertificaat kan hij geen informatie geven. Meermaals verklaart hij dat hij de documenten niet had gelezen wanneer hem gevraagd wordt wat er precies in vermeld staat (NPO, p. 14-15). Van verzoeker, ook al heeft deze een jonge leeftijd, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich informeert over de documenten die hij neerlegt met het oog op zijn verzoek om internationale bescherming, wat hij *in casu* naliet om te doen.

Dat deze documenten hem werden opgestuurd (NPO, p. 14) en hij vervolgens geen moeite gedaan heeft om ze te lezen of zijn familieleden hierover te bevragen, getuigt van een opmerkelijke desinteresse wat de algemene geloofwaardigheid allerminst ten goede komt.

Verzoeker legt verder ook een dreigbrief gericht aan zijn vader, een dreigbrief gericht aan hemzelf en privé foto's neer ter ondersteuning van zijn vermeende problemen met de taliban..

De bewijswaarde van de dreigbrief van 13 juli 2012 gericht aan zijn vader, waarin hij wordt opgedragen om zijn werkzaamheden bij de overheid stop te zetten en zich over te geven aan de taliban, dient sterk gerelativeerd te worden gezien de algemene informatie met betrekking tot corruptie en documentenfraude (NPO, p. 10; AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). Deze brief kan door eender wie zijn opgesteld en de authenticiteit ervan kan niet worden gecontroleerd. Bovendien gaat dit gepaard met een zeer gebrekkige inhoudelijke kennis ervan in hoofde van verzoeker, nu hij niet verder komt dan erop te wijzen dat die zeer lang geleden werd overhandigd aan zijn grootvader en hij niet weet door wie deze ondertekend werd (NPO, p. 18).

De inhoud van de aan verzoeker gerichte dreigbrief (NPO, p. 10; AD CGVS, documenten neergelegd door de asielzoeker, stuk 2) strookt niet met zijn verklaringen. Volgens verzoeker hebben de taliban hem opgedragen om voor hen te komen werken (NPO, p. 17-18, 20), terwijl de brief hierover met geen woord rept. De brief stelt enkel dat verzoeker zich moet melden bij het dienstdistrictshuis van Khogyani (NPO, p. 10). Nu diezelfde brief geen melding maakt van de reden waarom hij zich moet aanmelden, is er geen enkele link met zijn vrees voor vervolging vanwege zijn vaders vermeende tewerkstelling waar te nemen. Indien die dreigbrief werkelijk één van de redenen was waarom zijn oom hem aangeraden had het land te verlaten (NPO, p. 9; AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 01.04.25, vraag 3.5.), kan van verzoeker redelijkerwijze verwacht worden zich te informeren over de inhoud ervan, *quod non*. Hij weet niet wanneer deze dreigbrief aan zijn oom bezorgd werd, noch welke datum er op het document genoteerd stond, noch door wie hij ondertekend werd, noch wanneer hij zich zou moeten gaan aanmelden (NPO, p. 17). Verder is hij niet eenduidig over het moment dat hij op de hoogte gesteld werd van deze dreigbrief, nu hij bij de DVZ verklaart dat hij dit via zijn oom vernam toen hij reeds in België was (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 01.04.25, vraag 3.5.), terwijl hij bij het CGVS aangeeft dat hij zich toen in Servië bevond (NPO, p. 17). Het is allerminst aannemelijk dat zijn oom verzoeker het land zou uitsturen, maar hem pas zoveel tijd later zou inlichten over de dreigbrief die aan hem gericht was.

Ook de bewijswaarde van de foto van verzoeker en zijn vader en van verzoekers leven in Afghanistan (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 4, 6) is zeer relatief, nu privé foto's door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Zij doen ook geen enkele uitspraak over enige persoonlijke problemen in hoofde van verzoeker.

Gelet op de summiere inhoud en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van het vluchtrelaas van verzoeker geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoeker voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

4.3.5. Na lezing van het rechtsplegingsdossier wordt, in navolging van de commissaris-generaal geoordeeld dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

4.3.5.1. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoekers onwetendheid omtrent de tewerkstelling van zijn vader, wat het kernaspect is van zijn vluchtrelaas, de geloofwaardigheid ervan ondermijnt. Ondanks diens langdurige tewerkstelling - twaalf à dertien jaar voor het nationale leger en de commando's, waarvan de eerste periode als soldaat voor het nationale leger en de laatste drie à vier jaar bij de commando's (NPO, p. 11) - blijven verzoekers verklaringen hieromtrent gebrekkig, vaag en niet doorleefd. Zo kan hij niet preciseren bij welke dienst of welk korps zijn vader werkzaam was binnen het nationale leger en beperkt hij zich tot de vage verklaring dat zijn vader "*in Kabul in een groot kamp van de buitenlanders*" werkte en dat hij "*bij het Almaz-bataljon*" zat (NPO, p. 11). Hij weet evenmin waarom zijn vader bij het leger begon te werken of waarom hij later overstapte naar de commando's (NPO, p. 11). Hij slaagt er voorts niet in doorleefde verklaringen af te leggen over zijn vaders concrete taken, gezien hij zich beperkt tot de verklaring dat zijn vader soldaat was en moest vechten (NPO, p. 12). Met betrekking tot zijn vaders taken bij de commando's, verklaart hij enkel dat zij gestuurd werden naar plaatsen waar hevige gevechten waren (NPO, p. 12). Gevraagd wat dan concreet het verschil was met zijn taken bij het nationale leger, antwoordt hij slechts dat zijn vader bij de commando's een ander type wapen gebruikte (NPO, p. 12). Welk type wapen dit was, weet hij echter niet; hij geeft enkel aan dat commando's normaal een M4-geweer hebben. Daarnaast is hij niet in staat concrete gebeurtenissen of anekdotes te schetsen die zijn vader tijdens zijn vermeende jarenlange militaire loopbaan zou hebben meegemaakt. Hij verklaart dat zijn vader geen verhalen vertelde en dat hij geen weet heeft van incidenten, collega's of specifieke ervaringen (NPO, p. 12).

Voorgaande vage en weinig gedetailleerde antwoorden staan niet in verhouding met de lange periode dat verzoekers vader zijn werkzaamheden uitoefende en evenmin met het feit dat zijn vader om de drie maanden naar huis kwam en dat zij met elkaar om de drie à vijf dagen contact hadden wanneer zijn vader op zijn werkplaats verbleef (NPO, p. 11-12, 14). Verzoeker kan zich hiervoor evenmin verschuilen achter zijn jonge leeftijd. Op het moment dat hij Afghanistan verliet in oktober/november 2023 (NPO, p. 8), was hij reeds vijftien jaar oud en had hij aldus de jaren des onderscheid bereikt. Bovendien kan zelfs van een verzoeker om internationale bescherming die een jonge leeftijd heeft, redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige vragen inzake de reden waarom hij zijn herkomstland diende te verlaten. Zelfs indien zijn vader zou zijn overleden in 2020 (NPO, p. 5) en hij op dat moment slechts twaalf jaar oud was, kan nog steeds redelijkerwijze van hem verwacht worden zich bijkomend te informeren naar de omstandigheden van diens tewerkstelling, nu dit rechtstreeks verband houdt met zijn eigen vrees. In ieder geval kan aan dat overlijden van zijn vader niet zonder meer geloof worden gehecht, nu het slechts een blote bewering betreft, die niet geruggesteund wordt door enig begin van bewijs en verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt over zijn vaders profiel. Het is voorts niet ernstig om enerzijds voor te houden dat hij te jong was om zich datgene wat verband houdt met de tewerkstelling van zijn vader te herinneren, maar anderzijds wel kennis te hebben van de opleiding die zijn vader gedurende negen maanden volgde om bij het nationale leger te beginnen en van het feit dat hij uitgestuurd geweest is naar de provincies Farah en Helmand (NPO, p. 11-12). Dat verzoeker bepaalde zaken die verband houden met de tewerkstelling van zijn vader wel met precisie kon verklaren doch andere zaken dan weer niet, wijst er op dat zijn leeftijd op het moment van zijn vaders tewerkstelling hem geenszins verhindert om verklaringen af te leggen. Daarenboven kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, die beweert Afghanistan verlaten te hebben omwille van problemen ingevolge zijn vaders werkzaamheden (NPO, p. 8-9), de nodige vragen stelt vooraleer de ingrijpende beslissing te nemen om zijn herkomstland te verlaten, zeker gezien hij toen reeds vijftien jaar oud was (zie *supra*). Dit geldt des te meer nu hij Afghanistan verliet op aanraden van zijn paternale oom en hij aldus gemakkelijk meer informatie kon vergaren. Dat verzoeker ook na zijn vertrek uit Afghanistan klaarblijkelijk naliet om zich verder te informeren met het oog op zijn beschermingsverzoek in België, hoewel hij regelmatig contact houdt met zijn oom, broers en zussen (NPO, p. 7) en zij het tot op heden goed stellen (verklaring verzoeker ter terechtzitting), is weinig ernstig.

4.3.5.2. Nu geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van zijn vader, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker ten gevolge daarvan zou hebben ondervonden met de taliban.

Verzoeker betwist niet dat hij inconsistent is over zijn persoonlijke aanvaringen met de taliban. Zo geeft hij bij de DVZ aan dat hij een aantal keer door hen geslagen werd en dat dit vaak gebeurde (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 01.04.25, vraag 3.5.), terwijl hij bij het CGVS stelt dat hij nooit persoonlijk contact met hen gehad heeft (NPO, p. 9). Even later past hij zijn verklaringen opnieuw aan, stellende dat hij één keer door hen in elkaar geslagen werd (NPO, p. 15). In tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift voorhoudt, gaat het hier om tegenstrijdigheden die betrekking hebben op een essentieel onderdeel van zijn asielrelaas, namelijk de aard en de frequentie van zijn persoonlijke contacten met de taliban en waarover hij op verschillende manieren bevroegd werd (NPO, p. 8-10).

Verzoeker onderneemt voorts geen enkele dienstige poging om te weerleggen dat zijn gedrag niet rijmt met de door hem voorgehouden vrees voor vervolging. In 2022 probeerde hij reeds Afghanistan te verlaten, zonder succes, waarna hij terugkeerde naar zijn dorp. Hierna vertrok hij voor twee à drie maanden naar Pakistan, maar hierna keerde hij opnieuw terug naar zijn dorp, waar hij nog twee à drie maanden verbleef vóór zijn definitieve vertrek in 2023 (AD CGVS, Verklaring DVZ, 01.04.25, punten 10, 34; NPO, p. 4-5, 8, 19). Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat indien hij werkelijk vervolgd werd door de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader, hij niet herhaaldelijk zou terugkeren naar de plaats waar hij werd bedreigd. Daarenboven geeft hij aan dat er zich in deze periodes geen nieuwe incidenten met de taliban hebben voorgedaan (NPO, p. 9-10) wat de aannemelijkheid van zijn vluchtrelaas en minstens de ernst van de voorgehouden vrees, ondergraaft.

Verder betwist verzoeker niet dat het niet overtuigend is dat zijn vermeende problemen zich pas voorgedaan hebben een half jaar nadat hij zich na de machtsovername terug in zijn dorp settelde (NPO, p. 15-16) en zijn vader op dat moment al minstens twee jaar overleden was (NPO, p. 5). Nochtans waren de taliban reeds vóór de machtsovername aanwezig in zijn dorp en waren zij op de hoogte van de tewerkstelling van zijn vader (NPO, p. 13). Verzoeker ondervond vóór de machtsovername geen enkele moeilijkheden tijdens zijn bezoek aan zijn dorp (NPO, p. 13). Indien de taliban verzoeker werkelijk viseerden omwille van zijn vaders tewerkstelling, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij reeds eerder stappen hadden ondernemen. Het laatijdige en plotse ontstaan van zijn problemen geruime tijd na het vermeende overlijden van zijn vader is nefast voor de geloofwaardigheid ervan.

Indien de taliban daadwerkelijk uit waren op vergelding omwille van de vroegere activiteiten van zijn vader, kan redelijkerwijze worden verwacht dat ook de andere mannelijke familieleden langs vaderszijde, waaronder zijn broers en paternale oom, het voorwerp zouden zijn geweest van intimidatie of represailles. Verzoeker biedt geen enkele verantwoording waarom enkel hij geïdiseerd wordt door de taliban (NPO, p. 16).

4.3.6. Gezien verzoekers verklaringen omtrent zijn vaders tewerkstelling niet geloofwaardig zijn, stelt zich de vraag naar het risico dat verzoeker zou lopen als familie van een persoon die vroeger tewerkgesteld was in functie van de Afghaanse overheid zich niet.

4.3.7. Verzoeker onderneemt geen enkele dienstige poging om de motieven uit de bestreden beslissing met betrekking tot zijn problemen met de taliban omwille van het afscheren van zijn baard te weerleggen, waardoor deze, daar zij pertinent en draagkrachtig zijn, integraal worden bijgetreden.

4.3.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Afghanistan, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.3.9. Waar verzoeker erop wijst dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als verwesterd te worden beschouwd, kan op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, volgende analyse worden gemaakt.

4.3.9.1. Uit de beschikbare objectieve landeninformatie blijkt wat volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27).

Focus, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale NGO's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met

inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 24; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties.

Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023; EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, -p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft

omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen.

UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met ‘niet-mahram’ personen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban’s impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*, 8 december 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *Afghanistan – Country Focus*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "Immigration Department", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het

Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie "Islamitische Staat in de provincie Khorasan" (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als "poor guys" of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens Der Spiegel zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidsstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44). Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld,

waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

4.3.9.2. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent de vermeende vervolging door de taliban, kan verzoeker zich hier niet op beroepen en blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geïnterviewd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risico verhogend of -verzwarend zou zijn.

4.3.9.3. Verzoeker toont voorts niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen. Hij heeft tot zijn vijftien jaar in Afghanistan gewoond, waar hij meer dan twee jaar geleefd heeft onder het talibanbewind sedert augustus 2021 (NPO, p. 8). Zo verklaart hij dat hij tot 2020 in zijn dorp Qayoumkhel woonde, erna naar Jalalabad verhuisde en vervolgens, na de machtsovername, weer terugkeerde naar zijn dorp. In 2022 vertrok hij voor twee à drie maanden naar Pakistan, maar keerde vervolgens opnieuw terug naar zijn dorp, waar hij nog twee à drie maanden verbleef vóór zijn definitieve vertrek in oktober of november 2023 (AD CGVS, Verklaring DVZ, 01.04.25, punten 10, 34; NPO, p. 4-5, 8). Hij is in Afghanistan naar school geweest tot de achtste of tiende graad en ging er zeven jaar naar de madrassa (AD CGVS, Verklaring DVZ, 01.04.25, punt 11; NPO, p. 6). Hij heeft zijn land verlaten op een moment dat hij reeds jongvolwassen was en een belangrijk deel van de Afghaanse maatschappij heeft geïnternaliseerd. Hierbij wordt herhaald dat zijn vluchtrelaas, namelijk dat hij geïnterviewd wordt door de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader, niet geloofwaardig wordt bevonden en dat er aldus geen indicaties zijn dat verzoeker gedurende zijn verblijf in Afghanistan – en dus ook na de machtsovername – concrete problemen met de taliban gekend zou hebben. Bovendien beschikt verzoeker er nog over een familiaal netwerk, bestaande uit zijn paternale oom, broers en zussen met wie hij regelmatig contact onderhoudt (NPO, p. 7) en die het goed stellen (verklaring verzoeker ter terechtzitting) en kan er in huidige stand van zaken geen geloof gehecht worden aan het overlijden van zijn vader (zie *supra*).

Daarnaast bevat het rechtsplegingsdossier geen indicaties dat hij zich tijdens zijn verblijf van iets meer dan één jaar in België bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. De motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig en blijven onverminderd overeind. De stukken gevoegd bij zijn aanvullende nota doen niet anders besluiten, daar zij louter weergeven op welke wijze verzoeker zich tracht aan te passen aan de omstandigheden van zijn verblijf in België, niet meer, niet minder. Een vriend N.Z. getuigt (stuk 1) dat verzoeker de wens heeft om zich in België te integreren, hier iets wil opbouwen en zich inzet om de Nederlandse taal te leren. Een vriendin A.K. deelt in haar schrijven mee (stuk 2) dat ze samen met verzoeker op kamp geweest is, hij haar verteld heeft dat hij graag in België wil blijven en dat hij veel moeite doet om Nederlands te leren. Zij voegt toe dat zij verzoeker leren kennen heeft als een eerlijke, vriendelijke en oprechte jongen die met iedereen op kamp respectvol omging en veel begrip en vriendelijkheid toonde tegenover anderen. Hoewel zij verzoeker niet meer ziet, stelt zij ervan overtuigd te zijn dat haar indruk een eerlijk beeld geeft van wie hij is. Mevr. H.T., die mee instaat voor de organisatie van zomerkampen geeft aan (stuk 3) dat verzoeker gretig meedeed met de activiteiten, dat hij openhartig over zijn vluchtverhaal heeft verteld, dat hij ervan droomt om professionele turner te worden, hij heel leergierig was, hij vragen stelde, het initiatief nam om op te ruimen en heel graag gezien werd zowel door deelnemers als door de begeleiders. Een kampbegeleider geeft aan (stuk 4) dat

verzoeker tijdens het kamp snel merkte dat de andere deelnemers lotgenoten zijn, waardoor hij ook zijn vluchtverhaal deed en met aandacht en empathie luisterde naar andere jongeren. Volgens de kampbegeleider stelde verzoeker zich open voor onze conflict geschiedenis en de gevolgen hiervan op onze manier van leven en de organisatie van onze maatschappij. Een leerkracht OKAN geeft aan dat verzoeker graag Nederlands wil leren, dat hi een rustige persoonlijkheid heeft en een harde werker is (stuk 5 en stuk 8). In zijn eigen brief (stuk 6) stelt verzoeker dat België het eerste land is waar hij zich veilig voelt, hier kansen krijgt hier kan studeren en dat hij de taal heeft geleerd. Hij stelt dat school goed is voor hem, dat hij er kan studeren, hij er vrienden maakt en de leerkrachten hem helpen. Hij uit de hoop om in België te kunnen blijven en deelt nog mee dat zijn sociaal leven zich in België bevindt, dat hij graag sport doet, naar de fitness gaat, gaat lopen en aan gymnastiek doet. Verzoekers voogd getuigt (stuk 7) dat niettegenstaande de ingrijpende veranderingen waarmee verzoeker geconfronteerd werd en de gevaarlijke vlucht uit Afghanistan, hij een opmerkelijke veerkracht en motivatie heeft. Zijn voogd vervolgt dat hij actief deelneemt aan het dagelijks leven binnen het opvangcentrum, zich engageert in verschillende activiteiten en getuigt van een bereidheid om zich te integreren en positieve sociale contacten uit te bouwen. Hij omschrijft verzoeker als een respectvolle en geëngageerde jongeman met aandacht voor de waarden en gebruiken van de Belgische samenleving en die uitgesproken toekomstplannen heeft. Hij meent dat het niet mogelijk is voor hem om terug te keren naar Afghanistan daar zijn ouders overleden zijn en hij zich er niet veilig voelt. Het schoolattest (stuk 10) toont aan dat verzoeker hier onderwijs volgt en de foto's (stuk 9) tonen verzoeker afgebeeld tijdens bepaalde activiteiten. De loutere vaststellingen dat verzoeker Afghanistan op jonge leeftijd heeft verlaten, wat niet wordt betwist, en zich in België probeert te integreren, hier geapprecieerd wordt, naar school gaat, deelneemt aan activiteiten binnen het opvangcentrum, vrienden maakt en zijn wens heeft geuit om hier te blijven, is niet voldoende om een risico op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, of het lopen op ernstige schade aannemelijk te maken. Zelfs zo kan worden aangenomen dat verzoeker een deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, laat hij na om *in concreto* aan te tonen dat zijn louter verblijf in België/Europa tot gevolg heeft dat hij niet kan terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, te meer nu hij daar beschikt over een netwerk. Hij verklaart in dit verband ter terechtzitting dat alles goed gaat in Afghanistan met zijn paternale oom, broers en zussen, dat zij nog in hun dorp bij de paternale oom verblijven en dat zijn familie een aantal velden heeft en zijn oudste broer daar bezig is.

Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De rechtspraak van de Raad heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

4.3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoeker geen concrete elementen aan op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

4.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven of een (gepercipieerde) verwestering, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij één en ander niet aannemelijk heeft gemaakt.

4.4.3. In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (heden: de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)).

Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet daarom worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoekende partij moet daarbij aannemelijk maken dat zij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire

systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel hun economisch beleid voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Er kan bijgevolg uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De bijkomende informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en waaruit een verslechtering van de situatie wordt afgeleid, doet daaraan geen afbreuk.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren, te meer nu hij nog familie heeft in Afghanistan (NPO, p. 5-7).

Gelet op wat voorafgaat, valt het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

4.4.4. Opdat, ten slotte, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de in de bestreden beslissing gehanteerde informatie en wordt bevestigd in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024 en in de EUAA *“Afghanistan: Country Focus”* van november 2024.

Uit de beschikbare landeninformatie waarover de Raad heden beschikt blijkt dat er voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024. Verzoeker is niet in staat hierop een ander licht te werpen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de

grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT, I. FLORIO